

Arrest

nr. 341 159 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2025 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Iraanse nationaliteit en bent etnisch Fars. U bent geboren op (...) 1984 in Isfahan. Via uw paternale tante F. (...) leerde u H.R.Z. (...) (O.V. (...)) kennen, die in België woont en werd erkend omwille van zijn bekering tot het christendom. Jullie hielden contact met elkaar via WhatsApp en besloten vijf à zes maanden later om te trouwen. Jullie wettelijk huwelijk werd vanop afstand geregeld op (...) 1396 van de Iraanse kalender (IK), hetgeen overeenkomt met (...) 2017 van de Gregoriaanse kalender (GK). Voor jullie huwelijk vertelde H. (...) al dat hij zich bekeerd had tot het christendom en daarom naar België was gevlucht. Hoewel uw familie erg religieus en extremistisch is, maakte u hier geen probleem van. Omdat H. (...) soms over zijn geloof sprak, werd u nieuwsgierig en wilde u graag de bijbel lezen. Ongeveer een maand na uw huwelijk vroeg u aan uw collega F. (...) of hij in de Armeense buurt van Isfahan kon rondvragen hoe u aan een bijbel kon geraken. Zo kreeg u een bijbel van een Armeens meisje genaamd A. (...). U had de bijbel altijd bij u in uw tas. Rond Dey 1396 IK (december 2017-januari 2018 GK), vond uw moeder uw bijbel in uw tas. U legde aan uw ouders uit dat H. (...) bekeerd was tot het christendom. U ouders zeiden dat u moest scheiden

van H. (...), maar u ging hier niet mee akkoord. Uw ouders dreigden dat ze u zouden vermoorden als u zich zou blijven verzetten tegen een echtscheiding en sloten u op in het huis. Uw vader wilde zo snel mogelijk de echtscheiding regelen en dreigde ermee om problemen te veroorzaken voor uw schoonvader als hij niet meewerkte. Ongeveer een maand nadat uw moeder uw bijbel vond, kon u ontsnappen uit het huis van uw ouders. U dook onder in het huis van uw schoonvader in Shiraz. Uw vader en andere familieleden kwamen drie of vier keer naar daar om te eisen dat u mee naar huis zou gaan. Anders zou uw vader een dossier tegen uw schoonvader laten opstellen wegens politieke activiteiten en ook klacht indienen tegen hem wegens ontvoeringen van zijn dochter. In Farvardin 1397 nam uw schoonvader u mee naar Teheran omdat hij er van overtuigd was dat u niet langer veilig was in Shiraz. In Teheran leefde u ondergedoken. U gebruikte amper uw gsm en maakte ook geen gebruik van uw bankkaart omdat uw familie u via hun connecties bij de overheid zo op het spoor kon komen. In die jaren probeerde uw familie u te vinden door vragen te gaan stellen aan bijvoorbeeld uw schoonfamilie en uw collega's. Eén of twee jaar na uw huwelijk diende u een aanvraag in voor een Italiaanse visum om zo naar België te kunnen reizen. Nadat dit visum geweigerd werd, diende u op 29 november 2021 een verzoek in voor een visum voor lang verblijf in België. Dit visum werd geweigerd omdat H. (...) geen vast werkcontract had in België. Nadien besloot u om een risico te nemen en op een andere manier naar België te komen. U verliet Iran op 1/2/1041 IK (21/4/2022 GK) en vloog naar Rusland. Van daaruit reisde u te voet en met de auto of bus via Wit-Rusland, Polen en Duitsland naar België waar u aankwam op 6 juni 2022. Op 13 juni 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Iran vreest u voor uw familie omdat ze er mee dreigden om u te doden als u niet akkoord zou gaan met een echtscheiding. U vreest ook dat uw familie zal denken dat u ook christen bent en naar de kerk gaat omdat H. (...) een christen is.

U bent in het bezit van uw shenasnameh (geboorteboekje) en de shenasnameh van H. (...).

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw huwelijksakte, uw attest van immatriculatie; de beëdigde vertalingen van uw huwelijksakte; een brief van de pastoor van de Iraanse Kerk van Brussel waarin vermeld wordt dat volgens jullie zelf getuigen dat jullie beiden al jaren gelovig zijn en ook naar andere kerken gaan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Tijdens uw interview op het DVZ gaf u aan dat u een voorkeur had voor een vrouwelijke tolk omdat u gemakkelijker praat met een vrouw dan met een man (vragenlijst CGVS, vraag 6). Om hieraan tegemoet te komen werd u op het CGVS gehoord door een vrouwelijke protection officer en werd voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS een vrouwelijke tolk voorzien. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Inzake uw asielmotieven heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u ten aanzien van Iran een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van onderstaande redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw familie u wilt vermoorden omdat u weigert om uit de echt te scheiden van uw man.

Ten eerste ondermijnen uw reizen naar Armenië de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel u verklaarde dat u uw man slechte één keer persoonlijk had ontmoet in Armenië voordat u naar België kwam (CGVS, p. 11), blijkt uit uw dossier voor de aanvraag van een visum lang verblijf in België dat u en uw man ook vliegtuigtickets boekten om van 4 september 2021 tot 11 september 2021 in Armenië te verblijven. In het dossier zit ook een boeking voor een hotel in Yerevan, de hoofdstad van Armenië, voor diezelfde periode (blauwe map, 1). Op een van de Facebookaccounts van uw man verscheen in die periode ook een foto waarop jullie samen te zien zijn (blauwe map, 2). Het lijkt er dan ook sterk op dat u zich in die periode – waar u volgens uw verklaringen ondergedoken leefde in Teheran – met uw man in het buitenland bevond. Uw reisbewegingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas. Het valt immers niet in te zien waarom u zou terugreizen naar een land waar uw leven in gevaar is.

Dat u legaal reisde naar het buitenland doet bovendien afbreuk aan uw beweringen dat uw familie u overal probeerde te zoeken en daarvoor zijn connecties bij de overheid kon aanspreken (CGVS, p. 16 en 26-28). Gezien uw beweringen dat uw familie mogelijks uw bankgegevens en gsm-gebruik konden monitoren en te weten konden komen dat u een paspoort aanvroeg (CGVS, p. 16 en 26-28), is het bevreemdend dat u dan wel, het risico nam om met uw paspoort naar het buitenland te reizen via de streng beveiligde en gemonitorde Imam Khomeini luchthaven. Aangezien u klaarblijkelijk over de mogelijkheid beschikte om te reizen met uw paspoort, valt bovendien niet in te zien waarom u niet veel eerder naar een land zoals Armenië of Turkije trok, waarnaar u visumvrij kan reizen, om te ontkomen aan uw familie.

Verder is het opvallende dat u op het aanvraagformulier voor uw visum lang verblijf in België het adres van uw ouders invulde (CGVS, p. 27; blauwe map, 1). Deze aanvraag werd ingediend op 29 november 2021. Op dat ogenblik leefde u volgens uw eigen verklaringen al twee jaar ondergedoken bij uw schoonvader en in Teheran uit angst voor de moorddreigingen van uw familie (CGVS, p. 16 en 21-23). Het houdt geen steek dat u op een officiële aanvraag het adres zou invullen van de personen die u willen vermoorden. Uw verklaring dat u bang was dat uw adres in Teheran bekend zou raken (CGVS, p. 27), kan niet overtuigen. U had in dat

geval immers eender welk ander adres kunnen opgeven, zoals dat van uw schoonvader dat toch al bekend was bij uw familie. Uw uitleg dat u gezegd werd om het adres van uw familie te geven, overtuigt evenmin. Er wordt immers louter om een 'huisadres' gevraagd (CGVS, p. 28). Het valt niet in te zien waarom de Belgische autoriteiten voor de behandeling van een visumaanvraag een adres nodig zouden hebben waar u niet verblijft en waar ze niet me u kunnen communiceren. Het valt evenmin in te zien waarom u het risico zou nemen dat uw familie op de hoogte komt van uw vertrekplannen.

Daarnaast ondermijnen uw verklaringen over de dreigementen van uw familie aan uw schoonvader de geloofwaardigheid van uw relaas. U vertelde dat uw vader tegen uw schoonvader zei dat hij een dossier over uw schoonvader zou laten opstellen en dat hij in de problemen zou komen als hij niet zou komen opdagen in de rechtbank voor de echtscheiding. Uw vader had immers connecties bij de Iraanse autoriteiten (CGVS, p. 24). Toen uw vader bij uw schoonvader langsging in Shiraz dreigde hij opnieuw dat hij een dossier over uw schoonvader zou laten opstellen voor politieke activiteiten en dat hij klacht ging indienen voor ontvoeringen aangezien uw schoonfamilie u "gestolen" had (CGVS, p. 25). Gevraagd of uw familie inderdaad een rechtszaak heeft gestart tegen uw schoonvader of een dossier over hem liet opmaken, zei u louter dat uw familie gezegd had dat ze een convocatie gingen verzenden en dat u later vertrokken bent en er niets meer van weet. U wist initieel niet of uw schoonvader effectief convocaties had gekregen en zei vervolgens dat hij misschien toch één convocatie had gekregen (CGVS, p. 26). U wist ook niet of uw familie gerechtelijke of politionele stappen had ondernomen om u te vinden in de jaren dat u in Teheran verbleef (CGVS, p. 27). Uw gebrekkige kennis is frappant. U verbleef immers nog jaren in Iran nadat u bij uw ouders wegluchtte (CGVS, p. 26). Om uw eigen veiligheid te garanderen en gepaste veiligheidsmaatregelen te kunnen nemen, lijkt het dan ook erg belangrijk dat u zich goed informeerde over acties die uw familie nam om u (en uw schoonfamilie) te vinden en/of te straffen. Uw totaal gebrek aan informatie hierover getuigt van een desinteresse in de opvolging van uw eigen problemen die haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging. Dat uw familie zich in al die jaren zou beperkten tot het opsturen van misschien één convocatie naar uw schoonvader ondanks hun dreigementen en connecties (CGVS, p. 26) houdt ook geen steek en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

U werd gevraagd om de convocatie die uw schoonvader zou hebben gekregen, over te maken aan het CGVS. Het CGVS heeft evenwel niets mogen ontvangen binnen de vooropgestelde termijn (CGVS, p. 34).

Ook de manier waarop u in Iran aan een bijbel kwam, is niet aannemelijk. U stelde dat u aan F. (...), een collega die regelmatig in de Armeense buurt kwam voor leveringen, vroeg om aan de mensen daar te vragen waar u een bijbel kon bekomen (CGVS, p. 19). Dat u in een land waar bekering tot het christendom verboden is en bestraft kan worden met de doodstraf zomaar aan een collega zou vragen om een bijbel te zoeken voor u louter omdat hij toch al in de Armeense buurt komt voor het werk, is een erg vreemde gang van zaken. Door uw gesprekken met H. (...) was u immers op de hoogte van de risico's die verbonden zijn aan een bekering (CGVS, p. 11). Het is dan ook opmerkelijk dat u in die context aan een collega een interesse in een andere religie zou laten uitschijnen. Uw verklaring dat u tegen F. (...) zei dat u voor iemand anders op zoek was naar een bijbel, kan niet overtuigen (CGVS, p. 19-20). Er bestond immers altijd het risico dat F. (...) de informatie over uw bijbelzoektocht zou doorspelen aan de autoriteiten.

Dat F. (...) u eerst afraadde om een bijbel aan te schaffen omwille van de risico's die ermee gepaard gingen en vervolgens zonder meer voor u ging rondvragen aan handelaars of zij u een bijbel konden bezorgen louter omdat hij toch al professionele relaties met hen had en dus makkelijker met hen kon spreken (CGVS, p. 19-20), is eveneens een onwaarschijnlijke gang van zaken. Des te meer aangezien u zelf aangaf hoe gevaarlijk het kon zijn. U was te bang om zelf om een bijbel te gaan vragen aan de handelaars in de Armeense buurt uit angst dat mensen u zouden betrappen, u zouden vragen waarom u een heilig boek nodig had en wat dat had te maken met u en dat u in de gevangersis zou belanden. Dat risico gold evenzeer voor F. (...) die deze mensen alleen 'kende' omdat hij er tweemaandelijks bestellingen ging opnemen (CGVS, p. 20). Uw verklaringen waarom u de bijbel niet gewoon online opzocht, missen eveneens alle logica. U zei dat u een boek makkelijker kon verstoppen in uw tas, maar dat de bijbel op uw gsm gevaarlijk zou zijn omdat iemand op het werk of uw vader thuis het op uw scherm zou kunnen zien (CGVS, p. 20). Er valt niet in te zien hoe een bestand op uw gsm moeilijker te verstoppen zou zijn dan een fysieke bijbel of hoe het moeilijker zou zijn om snel een document op uw gsm weg te klikken indien een collega of uw vader u benadert in plaats van plots een fysiek boek te moeten wegstoppen zonder dat dat opvalt. Gezien het veiligheidsrisico is het bovendien niet aannemelijk dat u voortdurende met een bijbel in uw bezit zou rondlopen door Isfahan (CGVS, p. 21).

Tot slot is het bevreemdend dat uw man uit de echt scheidde van zijn ex-vrouw omdat zij onder andere uit een zeer gelovige familie kwam, maar wel akkoord zou gaan om met u te trouwen. U verklaarde immers zelfs dat u uit een erg extremistische en religieuze clan komt (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat H. (...), gezien zijn bekering, opnieuw het risico zou lopen om in te trouwen in zo een familie, is opmerkelijk, ook al ging u akkoord om zijn bekering geheim te houden (CGVS, p. 33). Indien u bovendien daadwerkelijk uit een extremistische en religieuze familie zou komen is het compleet ongeloofwaardig dat uw familie, zonder enig achtergrondonderzoek te doen, u zouden laten trouwen met een man in het Westen die niet mag terugkeren naar Iran. Gezien het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw familie u met de dood zou bedreigen omdat ze te weten kwamen dat H. (...) een bekeerling is en u niet van hem wilt scheiden.

U verklaarde daarnaast dat uw problemen met de familie van uw vader kunnen verdubbelen als ze te weten komen dat u met uw man naar de kerk gaat. Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan de problemen met uw familie (zie supra) kan er ook geen geloof worden gehecht dat deze problemen zouden verdubbelen omdat uw familie denkt of weet dat u hier in België naar de kerk gaat met uw man.

Bovendien blijkt uit niets dat u als een bekeerling kan worden bestempeld. U verklaarde zelf uitdrukkelijk dat u niet bekeerd bent (CGVS, p. 22) en u gaat louter naar de kerk omdat u graag meegaat met uw man (CGVS, p. 29). Uit niets blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit gegeven of dat u hier bij een eventuele terugkeer naar Iran problemen door zou kennen. Behalve dat mensen automatische zullen weten dat u met H. (...) naar de kerk gaat omdat jullie getrouwd zijn, had u geen concrete indicaties dat personen in Iran op de hoogte zouden zijn van uw kerkbezoeken (CGVS, p. 17 en 32). Dat H. (...) nog regelmatig naar de kerk gaat kan bovendien ook betwist worden. Het is immers opvallend dat in het attest van de priester van de Iraanse kerk staat dat dit attest is opgesteld op basis van jullie eigen verklaringen dat jullie gelovigen zijn. Indien H. (...) werkelijk nog regelmatig andere kerken zou frequenteren had hij dit eenvoudig door deze kerken kunnen laten bevestigen. Het lijkt er dan ook sterk op dat jullie enkel nog een kerk bezoeken om een attest aan het CGVS te kunnen voorleggen. Het is daarenboven opvallend dat de priester schrijft dat u en uw man volgens jullie eigen verklaringen al een aantal jaren gelovigen zijn, hoewel u uitdrukkelijk verklaarde op het CGVS dat u niet bekeerd bent (CGVS, p. 22). Bijgevolg heeft dit attest dan ook geen invloed op bovenstaande appreciatie.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u verklaarde geen problemen te hebben gehad met de bekering van H. (...) omdat u op uw gemak zelf zou kunnen terugkeren naar Iran moesten uw ouders het niet te weten gekomen zijn (CGVS p.11). Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen met uw familie en u zelf niet bekeerd bent, ziet het CGVS geen reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Iran. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat om verblijfsrecht te verkrijgen op basis van uw huwelijk, u zich dient te beroepen op de geijkte procedures.

Ook uw andere documenten kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Ze hebben louter betrekking op uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke status en uw verblijfsstatuut in België, hetgeen an sich niet in twijfel wordt getrokken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling van de zaak

De Raad stelt vast dat uit de overvloed aan westerse mediaberichtgeving het op datum van terechtzitting een gegeven van algemene bekendheid betreft dat minstens het vermoeden aanwezig is dat de situatie in Iran uiterst gespannen is en de autoriteiten er zeer repressief optreden. Bij gebrek aan recente objectieve informatie is het onmogelijk een klaar beeld te krijgen op de algehele veiligheidssituatie aldaar en op de behandeling van terugkeerders na een jarenlang verblijf in het buitenland.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 maart 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT